બાહારે ગુલશન

યાને

ઉરૂસે ચમન

—— ——o०*०o—— ——

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે બુકસેલર

ઠે. ઢીંકવાજા—મુ. અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૩ જી.　　　　　પ્રત ૨૦૦૦

સંવત ૧૯૭૫　　　　　સને ૧૯૧૯

* * * * * * * * * * * * * * * * *

અમદાવાદ

જુમાસાને ચકલે ધી 'નટવર' પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

ભોગીલાલ નારણદાસ બોડીવાળાએ છાપી.

* * * * * * * * * * * * * * * * *

કીંમત ૧ આના.

બાહારે ગુલશન.

ગઝલસ્તાન.

ગઝલ કાઝી.

દીલ જાનસે ફીદા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
કુરબાન હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ગલીમે આયા તેરે ઇશ્કને સતાયા,
બદનામ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરે ઇશ્કકી કટારી દીલપર લગી હુએ કારી,
જખ્મી મએ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમે ઠએરા,
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
સીખ્લીને ફુલમારા મન્સુર જા પુકારા,
સુલીપે ચડ રહા હું ચાહે બોલો યા નબોલો.
મુરદેકો ઝીંદા કરકે દમ કુમ્એ ઇઝની :પડકે,
મુજરીમ મએ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
આરા ચલા હુએ સરપર પંહોચ્યાં મંએ દરપે મરકર
બલહાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો

ગઝલ મુઅતર

બંદા બના ચુકી હુએ હમકો અતાએ ખ્વાજા,
દીલ હુએ નીસાર ખ્વાજા જાં હુએ ફીદાએ ખ્વાજા
દેખી હુએ કુદસીયોયે શાને અદાએ ખ્વાજા,
એ ઇખ્તીઆર હોકે હુએ હમ હુએ ફીદાએ ખ્વાજા
ચાહે ગદા બના લે ચાહે અમીર કર દે.
રાઝી હુએ હમ ઉસીમે જો હો રઝાએ ખ્વાજા.

જન્નતકી ક્યા હવીસ હુએ હુરેંકી ક્યા તમન્ના,
ઘરકર રહી હુએ દીલમે શાને અદાએ ખ્વાજા.
સુઝરત તેરી નઝરમે શાહોકી ક્યા હકીકત,
અલ્લાહને બનાયા હમકો ગદાએ ખ્વાજા.

ગઝલ મહિમુદશાહ.

ચાલો સખી અજમેર નગર નગર ખ્વાજેકા જોબન દેખતલો,
ફુલકી ચાદર માથે ઓડે મનમોહનકો દેખતલો.
તુરે ટંલાબીકા યે બરસત હુએ ખ્વાજા પીઆકી ફુલીબહાર.
ફુલો ચીસ્તી બન બએઠો હુએ આકે દરશન દેખતલો.
સેજ રચી હુએ ધુમ મચી હુએ ગુન ગાયન હુએ હુરો મલક,
જએ માગત હુએ ચીસ્તી પીઆસે ભર પાવત હુએ મનકી મુરાદ
દે તુ દાતા આન બીકારીકો ખાસા ભોજન દેખનલો,
ગેઝ બજે હુએ ચોખટકો મોરે ખ્વાજાકા અંગન દેખતલો.
તુમરે દરવાજે આન પડા મહેમુદશાહ અયે ગરીબ નવાઝ,
આએર ભયે હુએ હાલ મોરા તુમ ખોલદે ચલવંત દેખતલો

કાહેરવા—દાદરા.

આવો આવો નગરીઆ હમારાર
પડી સુની સજરીયા હમારીરે——આવો.
મોતી પરોદીએ બચેડ હો તુમ બાલ બાલમે
ઝુલ્ફે બના બનાકે ફસાતે હો જાલમે
હોગી ફએસી ગુઝરીઆ હમારીરે—આવો.
એ હુસ્ન ચંદરોજ હુએ હો કીસ ખીઆલ
એક દીન ઝવાલ હોતા હુએ આખીર કમાલમે
નહી બાજે બસરીયા હમારીરે——આવો.
મુજ બાવફાકો ભુલ ગએ કીસ ખીઆલમે
શાયદ ફસે હો તુમ કીસી ગેસુકે જાલમે
જાત બીતી ઉમરીયા: હમારીરે.——આવો.
યેક યેકસે યેક બડકે હુએ હુસ્નો જમાલમે
ખોટા ખરા નીકલતા હુએ કીસ્મતસે માલમે
જાઓ જાઓ નગરીયા હમારીરે——આવો.
પહેલે તો દીલકો દે દીયા બે આઝમાએ દીલ

ફીર દીલકી દીલમે કહેતા હું અફસોસ હાએ દીલ
પડ ગઈ સુની સજરીયા હમારીરે—આવો.
સાકીને રંગ રીયા મુજેહ રંગે શરાબમે
જલવા ખુદાઇકા નજર આયા શરાબમે
રંગદે રંગદે ચુંદરીઆ હમારીરે—આવો.
ખ્વાજેકા નામ સુનકે મંએ આયા હું દુરસે
ક્રીસ્તી કો મેરી ભરદો મહમ્મદ કે નુરસે
ભરદો ભરદો ગગરીયા હમારીરે—આવો.
સબઉમ્ર અપની હમને તો યુંહી તબાહકી
અબ સરપે લેકે જાતે હંએ ગઠડી ગુનાહકી
હાએ બીતી ઉમરીયા હમારીરે—આવો.
મોહોતાજ હું ગરીબ હું બેકસ હું મંએ હજુર
કબ તક રહું મંએ આપકે કદમોસે દુર દુર
કભી લેં હો ખબરીયા હમારીરે—આવો.
સો કરવટે બદલતા હું પડતી નહીં હએ કલ
કીસ ગુલકા હએ ખીઆલ મુજેહ હાએ આજકલ
કીસસે લડ ગઇ નજરીયા હમારીરે—આવો.

ગઝલ—મોઅલ્લફ.

માંગતે હો મુફત દીલ ક્યું કર સનમ દે દેંગે હમ,
પાંચ બોસે હયે બહા પર બેશો કમ દે દેંગે હમ;
બુલ હવીસ હમકો ન સમજો આશકે જાંબાઝ હયે,
દીલ હયે ક્યા શએ જાંતેરે ઝેરે કદમ દે દેંકે હમ;
વસ્લકા વાઅદા ન ટાલો જાનેમન દે દેંકે હમ,
આપકી દમ બાઝીયોંપર અપના દમ દે દેંગે હમ;
હસરતે બોસોમે ગર યુંહી રવા લબ ચાટતા,
ગોલ કર શરબતમે અને દીલ તુજકો સમ દે દેંગે હમ
ચેકહી સાગીરમે દેખા હમને હાલે દો જહાં,
કરકે સાકી પર તસદ્દુખ જામે જમ દે દેંગેહમ;
દએરસે ગર વો બુતે સંગી યહાં આ જાયેગા.
ઉસકો રહેનેકે લીયે દીલકા હરમ દે દેંગે હમ;
અહેદ પએગા જીસ તરાહ વો હમસે કરતેં હયે ઝરીફ
ગએરસે મીલનેકી ઉન્કો ભી કસમ દે દેંગે હમ.

ગઝલે-અલી.

અયે મેરે પીર હીદાયતકે બતાને વાલે
નારે દોઝખસે મુરીદોંકો બચાને વાલે
દરે અકદસપે ખડા આપકે આગે બંદા
લો ખબર જલદીસે મુરદોં કે જીલાને વાલે
આપકા બસ હય વસીલા હમે યા ગોસે ઉમમ
આપકો છોડકે અબ હમ નહી જાનેવાલે
એક નઝર લુત્ફકી બસ ખાદીમે કમરતપેહો
બાત સબ બીગાડી મુરીદોંકી બનાને વાલે
યે અલી આપકા મદદગાર હએ યા ગૌસે ઉમમ
આપ હએ બસદસે મુશ્કીલસે છુડાને વાલે

ગઝલે-યાર

યારકી કોઇ ખબર લાતા નહીં
હમ બબોંપર હએ નીકલ જાતા નહી
મત સતા ઝાલીમ દીલે રંજુર કો
કયા તુજે ખૌફે ખુદા આતા નહી
કયા ખતા સરઝદ હુઇ હમસે ભલા
ખ્વાબમેં બી વો નઝર આતા નહી
અબ ખતાકો બખ્શ અએ પરવરદીગાર
કુબ્રમેબી યાર બાઝ આતા નહી
ઓસા મીલ જાતા ગુલે આરીઝકા મર
હાથ મલતા દરસે ફીર જાના નહી
દીલમે આતા હે કે જોગન મંએ બનું
દરબદર મુજસે ફીરા જાતા નહીં
જો નહી મરતા હએ રાહે ઇશ્કમેં
જાને જાંકો અપને વોહ પાતા નહી
મીસ્લે બુલબુલ હું મેં ગીરીયાં હીજરમેં
કોઇ ઉસ ગુલરૂકો સમજાતા નહી
ખુબરૂ દેખી જહાં મેં લાખહા
પર કોઇ તુજસા, નઝર આતા નહીં
તુમ મીલો ગૈરોંસે હમ દેખા કરે

હે સીતમ હમબે સકા જાતા નહી
અએ તબીબો હએ અબસ ફીકરે દવા
જુઝ મસીહા દરદે દીલ જાતા નહી
તુજપે મરના હું તેરે સરકી કસમ
મએ કસમ જુઠી કભી ખાતા નહીં
તુજકો આના હયે તો આચુક અએઅજલ
ચોંચલા તેરા મુજે ભાતા નહી
હસરતે દીલકી નીકાલું કીસ તરહ
યારકો તનહા કભી પાતા નહી
જાનતા હું દીલ સમજનેકા નહી
ઇસલીએ નાદાંકો સમજાત નહીં
મુસતેઇદ મરનેપે હું પર કયા ક
એઅજલ આએ મુવા જાતા નહીં
દીલ ગયા તાકત ગઇ ઓર સબભી
પરતસવ્વર યારકા જાતા નહીં

ગઝલે ચીં ૬.

જામ ભરભરકે મએ હોસરૂબા દે સાકી
આજ ઇતની તુજે તાફીક ખુદાદે સાકી
ખુમકા ખુમલાકે મેરે મુહુંસે લગાદે સાકી
બાઅદ મુદ્દત તુ મુજે આજ ચખાદે સાકી
એક દો જામકે ખાતીર ન ચુરા મુજસે આંખ
અએન મસતીમે તુ મુજકો ન દગા દે સાકી
ક્યાહીમરીદોંકા પીલવાતાહએ ચુનચુનકેશરાબ
સાકી નહરે લબન ઇસકા સીવાદે સાકી
કહીં અરવાહ ન મએ ખારોંકી મહરૂમ રહે
પહેલે એક જામ ઝમીંપર તુ લુઢાદે સાકી
રહમત ઉસકી કુછ મે થે ખારોપે બદલી છાઇ
તુભીં મયે ખાનેકા લીબાઠ લુટાદે સાકી
તેરી ઉમીદપે ચીંદ આયા હએ હૈરતાંકા
હોવે તીરછટ કીને સીશેમેં પીલાદે સાકી

ગઝલ રીંદ.

મુજ બલા નોમેકો તીલછટભી હુએ કાફી સાકી
ભરદે ચીલ્લુંમે જો શીશીમે હો બાકી સાકી
ભરકે પીલવાતા નહી એક પાલી સાકી
સારી મએ માંગતા હું દેતા હુએ આધી સાકી
કુલ્લ માંગુ તો પીલાતા હયે ચાંડી સાકી
કરતા હુએ ખઝમે ગુઝશતાકી તલાફી સાકી
જમે જમ ચાહીએ રીંદોકો ન શાકી સાકી
સલતનત હુએ તેરે કુચેકી ગદાઇ સાકી
જામ ઓરોંકો દીએ મુજકો પીયાલી સાકી
ખુદ બહકને લગા માનીદે શરાબી સાકી
મસતે કયા જાને કીધર દએરહુએ કઅબા હુએ કંહા
ઉમ્ર સારી તેરી ભઠીમેં ગુઝારી સાકી
બર્ફ પીલવાંકે કલેજા મેરા ઠંડા કરદે
આબે અંગુરને તો આગ લગાદી સાકી
ઓરતો હસરતે સબ રીંદકે દીલસે નીકલી
જામે કૌસરકી તમન્ના હુએ જો બાકી સાકી

મુસ્તઝાદે આશ્મ.

ઝુલફ પુર પેચમેં દીલ એસા ગીરફતાર હુવા—છુટના દુશ્વાર હુવા,
અયેડે બીઠલાએ નયા ઇશ્કકા આઝાર હુવા—મુફત બીમાર હુવા.
ખાક સહેરાકી તેરે હીજરમેં છાની અયેસી હુએસીયત તક નરહી,
ખાર તલવોંકે મેરે દશતકા હરખાર હુવા—ચલના દુશવાર હુવા,
આપને હમસે કહાથા કેકલ આએંગે ઝરૂર—અબતક આએ નહુઝુર,
કુરા વાઅદા ન કભી આપકા અયે યાર હુવા—રોઝ ઇકરાર હુવા.
હમસે છુપ છુપકે જો રાતોંકો ચલે જાતેહો—ઇસકા બાઇસતો કહો,
દોસતી કીસીસે હુઇ કીસસે નયા પ્યાર હુવા—કઉન દીલદાર હુવા.
મેરે બાઇસસે જહામે હુવા શોહરા તેરા—માન અહેસાન મેરા,
તીસ્લે યુસફ તેરા હરએક ખરીદાર હુવા ગર્મ બઝાર—હુવા.

ગઝલ-દીવાના.

જીતના જી ચાહે સતાલે સીતમ ઇજાદ મુઝે,
મીસલે તસવીર હું આતી નહી ફરીયાદ મુઝે.

આકે તુરબતપે મેરે રોકે કીયા યાદ મુઝે,
ખાક ઉડાને લગે જબ કરચુકે બરબાદ મુઝે.
આજ ક્યું હીચકીયાં આઇ દીલે નાશાદ મુઝે,
શાયદ ઉસ શોખને ભુલેસે કીયા યાદ મુઝે.
ખુલબુલો તુમકો મુબારક રહે ગુલગસ્તે ચમન.
ઝુબહ કરનેકે લીએ જાતા હુએ સઇયાદ મુઝે.
યા ઇલાહી દીલે બેતાબકો કહાં બીઠલાઉં,
નઝર આતી નહી બસતી કોઇ આબાદ મુઝે.
તેગ રખરખકે ગલે પરસે ઉઠા લેતા હુએ,
યે લગાવટ તેરી ભાતી નહી જલ્લાદ મુઝે.
મંયે વો દીવાના હું લીપટેંગે જનાઝેસે મેરે,
બાદ મરનેકે ન છોડેંગે પરીઝાદ મુઝે.

ગઝલ—ઝામીન.

યા અલી જીસપે તેરે લુત્ફકા સાયા હોગા,
તાજે શાહીસે બુલંદ ઉસકા તો પાયા હોગા.
યા મોહમ્મદ હુએ તેરે સામને યુસુફ-ઝરરા,
દસ્તે કુદરતને તેરા હુસન બનાયા હોગા.
જીસનેકો નયેનમે સમજા હયે તુમે પુશતોપનાહ,
ઉસકો દારૈનકી આફતસે બચાયા હોગા.
ચાહ યુસુફકી રહી હોગી ન યુસફકી તલબ,
જીસકી આંખોંમે તેરા નુર સમાયા હોગા.
ખલકને જબકે ગીરાયા તુજે દીલસે ઝામીન,
હઝરતે શાહને ઇઝ્ઝતસે ઉઠાયા હોગા.

ગઝલ—ખુરસીદ.

ખુદીકી પરસતીશ જો ઘેરી રહેગી,
તો મસતીમે કબ યાદ મેરી રહેગી.
ફકીરોંકા ચમલા ન જબતક બરેગા,
તેરે દરપે દીન રાત ફેરી રહેગી.
ન કર હુસ્નો દોલતપે હરગીઝ ગુરૂરી,
કીસીકી રહી હુએ ન તેરી રહેગી.
ન કર ઝુલમ ઝાલીમ મેરે હાલ ઉપર,

ફકીરી રહે ન અમીરી રહેગી.
કહાં તકકે ચમ્કેગા ખુરશીદ તારાં,
ગેહી ગમકી આખીર અંધેરી રહેગી.

ગઝલ—ગરીબ.

કાસ કદર મંયે જો કરૂં યાર બડાઇ તેરી,
અકલ હયેરાન હુએ મેરી દેખ સફાઇ તેરી.
આફ્રરીં કહીએ મીયાં મેરે મુસવ્વરકે તંઇ,
જીસને ઇસ ખુબીસે તસવીર બનાઇ તેરી.
કયા કરૂં કીસસે કહું કોન કરેગા આસાં,
સખ્ત મુશકીલ હુએ મેરે હમઝ જુદાઇ તેરી
યે જુદાઇ જો જંહાબીચ ન હોતી પેદા
યા ખુદા ખાલી ન રહેતી યે ખુદાઇ તેરી
રોઝે મહશરકો ખુદા પુછેગા સખતીસ મુજે
તો મએ અએ દોસ્ત દીલાઉંગા દોહોઇ ફેરી
યા મોહમ્મદ તેરા દર છોડ કંહા જાએ ગરીબ
બાદશાહીસે તો બહેતર હુએ ગદઇ તેરી

ગઝલ—નઝીર.

હમતો આશક હંએ તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
તુમસે કમ દેખે હુએ મહબુબ સતાને વાલે
બંદકર કયેદે મોહબતમે ખબર લી ન મેરી
દનમેં જીસ્કે ફંસે દામ છુડાને વાલે
કલ શબે વસ્લમેં કયા જલ્દ બજીથી ઘડીયાં
આજ કયા મારગએ ઘડીયાલ બજાને વાલે
કલ જો રસતેમેં મુલાકાત હુઇ તો યું કહા
કહાં જાતેહો તરેહદાર જલાને વાલે
ગુઝરી મુદતકે મેરે સાથ લીપટને નહીં આએ.
કહા હુએ યા ગલે અપને લગાને વાલે.
યું તો ઔકાત ગુઝરતી હુએ મઝેદારીમેં
ન મીલે ચએન મઝેદાર દીખાને વાલે.
અબકે મીલનાહો નઝીર યારસે જાકે કહેના,
ક્યા ભલા હમ ન રહે યાર બુલાને વાલે.

ગઝલ કલંદર

તુજેહ હએ શોક મીલનેકા તો હરદમ લો લગાતાજા,
જલાકર ખુદ નુમાઇકો ભસમ તનપર લગાતા જા.
પકડકર ઇશ્કકી જાડુ સફાકર હુજરએ દીલકો,
કુંઇકી ધુલકો લેકર મુસલ્લા ઉડાતા જા.
મુસલ્લા ફાડ તસબીહ તોડ કીતાબેં ડાલ પાનીમેં,
પકડ દસ્ત મએ પરસ્તોકા ગુલામ ઉનકા કહાતા જા.
ન મર ભુખા ન રખ રોઝા નજા મસજીદમેં સીજદાકર,
વઝુકા તોડદે કુઝા શરાબે શોક પીતા જા.
નહીં મુલ્લા ન હો બામન દુઇકો છોડ નકર પુજા,
હુકમ નાના કલંદરકા અનલહક તુ કહાતા જા.

ગઝલ ઝફ્ફર.

સુરીયોમેં હું ન રીન્દોમે ન મયે ખારોમે હું,
અએ ખુતો બંદા ખુદાકા મંએ ગુન્હગારોમે હું.
જો લેતા હએ વો બસ ફેર દેતા હએ મુજેહ,
મએં અજબ એક જીનસે નાકારા ખરીદારોમેં હું
ગાલીયા દો યા નીકલવા દો તુમ અપને બઝમસે
યેક મુદદતસે તુમારે સબ સહીદોંસે નમુદારોંમેં હું
મેરી મીલ્લત હએ મોહબ્બતમેરા મઝહબઇશ્ક હયે.
ખ્વાહ હું મએં કાફરોમે ખ્વાહ દીનદારોમે હું.
ના કોઇ મુનીસ હયે મેરા ના કોઇ ગુમગુસાર,
ગમહી મેરા યાર હયે મંએ ગમકે ગમખ્વારોમે હું.
અએ ઝફર મંયે ક્યા બતાઉં તુજસે જો કુચહુંસે હું
લેકીન અપને ફકરોંકે કફશ બરદારોમેં હું.

ગઝલ વલી.

દીલ લગા યારસે ઉસ દીલકા છુડાના મુશકીલ.
ઇશકકા ઝખમ લગા ઉશકા સીલાના મુશકીલ.
હુસ્ન હએ દામે બલાઝુલ્ફ હએં દો કાલે નાગ,
જીસકે તંઇ નાગ ડસા ઉસકા જીલાના મુશકીલ,

આતશે ઇશ્કને બોહતોંક કીયા ખાના ખરાબ.
આગ દરીયાકો લગી ઉસકા બુઝાના મુશ્કીલ.
તીફ્લ નાદાન હઠીલા મેરા દીલ અએ પયારે,
મકતબે ઇશ્કમેં તઆલીમ દીલાના મુશકીલ.
જો ઉમર યાદમે ગુઝરી સો ગનીમત જાનો,
સોગયા ઇશકમે ફીર ઉસકા જગાના મુશકીલ.
હાથશે બાત ગઇ ઉસકા ફીર આના મુશકીલ.

ગઝલ દાગ.

સીતમહી કરના જફાહી કરના નીગાહે ઉલફત કભી ન કરના.
તુમે કસમ હયે હમારે સરકી હમારે હકમેં કમી ન કરના.
હમારી મહબતપે તુમ જો આના તો ચાર અંસુ બહાકેજાના,
ઝરા રહે પાસ આબરૂભી કહીં હમારી હસી ન કરના.
લીએતા ચલતે હંએ હઝરતેદીલ તુમેભી ઉસ અનજુમનમેંલેકીન
હમારે પહેલુમેં બએઠકર તુમ હમીસે પહેલું તહી ન કરના.
નહીં હએ કુછ કતલ ઉનકા આસાં યે સખ્તજા હએ બુરીબલાકે
કઝાકો પહેલે શરીક કરના યે કામ અપની ખુશી ન કરના.
હમ એક રસતા ગલીકા ઉનકે દીખાકે દીલકો હુએ પશેમાં,
યેહ હઝરતે ખીઝરકો જતાદો કીસીકી તુમ રહબરી ન કરના.
ખુદી હએ દાગ રાહે ઉલફત ખુદા ન લે જાએ અયેસે રસતે,
જો અપની તુમ ખયેર ચાહતેહો ભુલકર દીલ લગી ન કરના.

ગઝલ વલી.

અએ સનમ વાસતે અલ્લાહકે જાતે જાતે,
ખુબ હોતા જો ઝરા આંખ મીલાતે જાતે.
કયા હુઇ હમસેખતા કુચતો કહોઅયે સાહીબ
ગાલીયાં દેતે હો કીયું મુફતમેં જાતે જાતે.
હકમેં ઇસ આશીકે જાંબાઝકે બહેતરહોતા,
યેક ઠોકર ઇસે ગર આપ લગાતે જાતે.
અજર અલ્લાહસ તુમ હશરમેં ઇસકા પાતે.
દીલે મુઝતરકો અગર મેરે મનાતે જાતે,
હયેફ સદ હયેફ ગઇ ઉમર વલી હસરતમે,
ઉસ પરીરૂને ન દેખા કભી જાતે જાતે,

ગઝલ આશીક.

કતલ મત કરના મુઝે તેગો તબરસે દેખના,
બસ કીફાયત હયે તેરા તીરછી નઝરસે દેખના,
દયેરસે મુશતાર બયેઠે હુએ તેરે દીદારકે,
આજ હમકોભી ઝરા સીધી નઝરસે દેખના,
દેખીએ કમબખ્ત કાસીદ અબતલક આયા નહી
દોસતો કોઇભી આતા હુએ ઉધરસે દેખના,
સુન ચુકે નાલે હમારે બુત તો કહેને લગે,
યે સદા રોનેકી આતી હયે કીદરસે દેખના,
મરગયા આશીક તુમારાલો હુવા કીસ્સા તમામ.
કોઇ દમમે બનએગા લાશા ઇધરસે દેખના.

ગઝલ અહુસન.

હમે જબ દેખતે હયે ઉનકો ઉલફત આહી જાતી હુએ,
મસલ સચ હુએ કે મુહ દેખેકી ચાહત આહી જાતી હુએ.
બશરકો ચાહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલામત આહી જાતી હુએ.
અદાવત હો ગઇ હુએ ઉનકો કહેનેસે રકીબોંકે,
જબ આ જાતા હુએ ઝીકરઅપના મોહબ્બત આહીજાતી હયે
અબસકરતાહુએ અએ નાસેહ નસીહત ઇશક બાઝીમે.
જવાની મેં હસીનોંપર તબીયત આહી જાતી હુએ,
ગમો ને ગોકે અહસનકો ભુલાકર :કર દીયા કોટા,
લબોંપર આહ અયે યારો બદીકકત આહી જાતી હુએ,

ગઝલ અલી

મહેરએઅહમદ નઝરઆતા નેહીવાયે કીસમત કામ બનજાતા નહી,
આપકી ફુરકતમેં ઇસ લાચારકે યા રસુલઅલ્લાહ ચેનઆતા નહી,
હો મઝારે મુસતફા પેશે નઝર, યે મુકદ્દર રંગ દીખલાતા નહી,
યા નબી આઉં મદીનેકીસતરેહ, સાથ અપને કોઇ લેજાતા નહી,
મેહરએ અહમદકા જો હરે શેફતા વો કભી સુએ બુતાંજાતા નહી
આશીકે અહમદહું મેં અએ શેખજી આપકા કહેના મુઝેભાતાનહી,
દેખું હીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ બખ્તઅયેઅલી બદલાજાતા નહી,

ગઝલ ઝફ્ફર

બારશા ગુલઝાર થા મંએથી ફેઝાથી મંએ ન થા
લાઅકે પાએસ જાના ક્યા હીનાથી મયે ન થા.
હાથ કીયું બાંધે મેરે છલ્લા અગર ચોરી ગયા,
યે સગાપા શોખીએ દુઝદે હીનાથી મએ ન થા.
નાતવાનીને બચાઇ જાન મેરી હીજરમે,
કોનેકાને હુંડતે ફીરતી કઝાથી મએ ન થા
બેખુદીમે લેલીયા બોસા ખતા કીજે મઆફ,
યે દીલે બેતાબકી સાહવ ખતાથી મયે ન થા.
પરદએ દર જીસને ઉલટા વો હવાથી મંયે ન થા
મંએસીસકા રહે ગયા ઓર મરગને ફરહાદો યગેસ
ક્યા ઉની દોનોં કે હીસ્સેમે કઝાથી મંયે ન થા.

ગઝલ અહમદ

ખુદાકે રૂબરૂ જબદીન કયામતકા બપા હોગા
ધરુલે હાશમી ઉમ્મતકા સારે પેશવા હોગા.
મુઝે હયે ખોફ ઉસ દીનકા નજાનું કોનસાદીનહો
ઉતરકર શમલ જબ નીચે સનાનેઝે ખડાહોગા
વસીલા હયેમુઝે ઉનસેઝોહએંગે દોસ્તઅલ્લાહકે
નવાસા ઉસ પયંબગરકા શહીદે કરબલા હોગા
કયામત આએજીસદીન ઝમી ઓર આસમાં ઉપર
તો ઉસદોનોં જહાંકેશાહદશાહકા સીર ખુલા હોગા
ગુનહગારોં કો બખશાએગે ઝાતે કીબ્રીયાબે વો,
બજુઝ જાતે પયમબરકે ન કોઇ દુસરા હોગા.
ખુદાકે વાસ્તે મુજકો વહાં પહોંચાઇયો યારો.
જહાં લે હાથમેં નેઝા ખદા મુશકીલ કુશાહોગા
શહીદે કરબલાકા ખુન જબખાતુન માંગેગી,
ખુદા જાને વહાંપર ઉસઘડી કયા માજરાહોગા
ખુદાકો યાદકર અહમદ કયું ઇતના ખોફખાતાહે
શફાઅતકે લીએ તેરે મોહમ્મદ મુસતફા હોગા

ગઝલ વહશી.

તેરે સાની અગર કોઇ બશર હોવે તો મયે જાનું

ખબર તો કીયા વસે શમસો કમરહોવે તો મયેજાનું
તુમ અપની ઝુલફે નાગનકો મેરે મુંહસે બીલા દેખો
અગર વોહ લાખબી કાટે અસર હોવેતોમએંજાનું
નીકાલો ઝુરકે કો રૂકસે રહી શબ વસ્લકી થોડી,
તુમ અપને ઝુલ્ફકો ખોલો સહર:હોવેતો મંયે જાનું
જરા છુપકે રકીબોંસે મેરી આંખોમેં આ બયેઠો
અગર કોઇ લાખબી ઢુંઢે ખબર હોવે તો મયેજાનું
તેરે વહશી મીઝાજકા મુઝે ડરહએ મેરે પીઆરે
અગરહમ જાનતક દેવેં કદર હોવેતો મંએ જાનું.

ગઝલ તમન્ના.

દીલમેં વહશતકા તકાઝા હએ મચલ જાનેદો,
ઝબત કહેતા હયે કે ટલ જાએતો ટલ જાનેદો.
મએ કશી ખુબ ફીરો તોબાકી જલદી કયા હએ,
હસરતે દીલકી મેરી જાન નીકલ જાને દો.
હઝરતે ઢીલ ન કરો કત્લમે જલદી ઇતની,
દયેરા દયેરા ઝરા કાતીલકો સંભલ જાને દો.
હસરતો યાસ તમન્ના તુમેં વહશતકી કસમ,
ભીડ છોડો મુઝે જંગલકો નીકલ જાને દો.
વસ્લકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમે લાખોં,
હોસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાને દો.

ગઝલ કવ્વાલ.

હઝાર દીલસે હું તુજપર ફીદા ખુદાકી કસમ,
મુદામ દરપે હું મેરે ગદા ખુદાકી કસમ.
નહી હું યાદસે બાહીર તેરે ઝરા એકદમ,
સનાહી કરતી હું તેરી સદા ખુદાકી કસમ.
તુ ખ્વા રહમ કરે યા નીગાહે કહરે સનમ,
ન હોંગે તુજસે મએ હરગીઝ જુદા ખુદાકી કસમ.
તા ઉમ્મર લીખુંગી અલતાફ તેરે બરકાગઝ,
ન હોવે શમ્મા મેરેસે અદા ખુદાકી કસમ.
હમેશા રખતીથી દીલબર આરઝુ દીલમે,
મીલાદે યારકો મેરે ખુદા ખુદાકી કસમ.

ગઝલ રીંદ,

બરબાદ ન જાએગી યે ફરીયાદ હમારી,
કોઇ તો સુનેગા દીલે ના શાદ હમારી.
ઉઠ જાએંગે જબ હમતો હમે યાદ કરોગે,
ભુલે હુએ બએઠે હો અબસ યાદ હમારી.
શરા રએંગે ચર્ખ ફરીશતે સભી સુનકર,
તાઅર્શ જો પોંહોંચી કભી ફરયાદ હમારી.
અચ્છા નહીં હરવકત અસીરોંકા સતાના,
પડજાએ કહીં આહ ન સયાદ હમારી.
રીનદાના કલામ અપના પસંદ આતા અયેરીંદ,
અકસર ગઝલેં પડતે હુએ ઉસતાદ હમારી.

ગઝલ ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીએ તદબીર અપને હાથસે,
કામ કરતી હુએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
ગયકો કર રામ રામ ઓર શેખમાહીકો સલામ,
હકને ખીંચી હયે હરયેક તસવીર અપને હાથસે
કલબ અપના સાફ કરલે સોના રૂપા હુએ યેહી,
ફેંકદે પારસકે તંઇ અકસીર અપને હાથસે.
કબ્રપર મજનુકો જાવે લએલી ગર દામન કુશાં,
લાશ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથસે.
દામને આલુદાહ અગે ખામોશ હોતા કય અજબ,
પાક કરદેં રઝરતે શબ્બીર અપને હાથસે.

ગઝલ વફા.

સર્દ હોજાએ ફાંસીકા ન કલેજા ઠંડા,
હમ તો જલ જલકે મરે દીલહો તુમારા ઠંડા.
આગ સીનેકી મેરે અબતક ન બુજા અએ સાકી,
કોઇ જામ ઓર પીલાદે મુજે ઠંડા ઠંડા.
આ ચીમટ જા મુજે કાફુરી અંગરખા પહેને,
ગરમીએ વસ્લસે હોજાએ કલેજા ઠંડા.
અબ તો તાઝીમ હુયે કરે સએરે ગુલીસતાં ચલકર,
અબરે બારાં ને કીયા બાગકા રસ્તા ઠંડા.
ગર્મ હોતી હયે બગલ ગયેરોંકી હમ જલતે હયે,
અયે વફા ખાક હો અપના દીલે શએદા ઠંડા.

ગઝલ આશીક.

દોનો રૂખસાર માહ પારે હુંએ,
અબર ઓર ખાલ ચાંદ તારે હુંએ.
હમને દો બોલ કહકે હારે હુંએ,
તુમ હમારે હો હમ તુમારે હુંએ.
નહીં બુંદે અરકકી ચહેરે પર,
ચાંદકે ગીર્દયે સીતારે હુએ.
એક બારી તો ખ્વાબમે આવે,
કબસે મુશતાક હમ તુમારે હુએ.
અયેન મજલીસ મેં આંખ મારે હો.
સચ બતાઓ યે કયા ઇશારે હુંએ
રાતે કાટી હુએ તારા ગીન ગીન કર.
તીન્કે ચુનચુનકે દીન ગુઝારે હુએ.
જીન્કો કહેતે હુએ ગોલ સહેરાઇ,
વોહ મેરે આહકે શરારે હુએ.
પેચમે કીસકો લાઓગે સાહીબ,
બાલ કીસકે લીએ સવારે હુએ.
દીલે બેતાબકો દોનીમ કીયા,
તેરી અબરૂ નહીંયે આરેહુએ.
આશીક હોનેસે ઉમ્ર પરીરૂકે,
હોગએ સબ અદુ હમારે હુએ

ગઝલ રીંદ.

જો જીસકે હકમેં સમજા વો બહેતર બનાદીયા
મુજકો ફકીર તુજકો તવંગર બના દીયા.
ખાલીકને એક એકસે બહેતર કીયા હયે ખલક.
દારા કોઇ કીસીકો સીકંદર બનાદીયા.
ગાફીલ મુકામે રશક નહીં જાએ શુક હુએ,
સોસે બુરા તો એકસે બહેતર બનાદીયા.
સાહીબ કમાલ રખતે હુએ અકસીરકા ખવાસ,
ચુટકી ઉઠાઇ બાકકી ઓર ઝર બના દીયા.
મરદન મએ તૌક પાઉમેં ઝંજીર ડાલી રીંગ,
સોદાયુંકા અપને યે ઝેવર બનાદીયા.

ગઝલ નયાઝ.

ઈશ્કમે તેરે કોહે ગમ સરપે લીયા જો હો સોહો,
અયેશો નીશાતે ઝીન્દગી છોડ દીયા જો હોસોહો
હીજરકી સબ મુસીબતે અર્ઝકી ઉસ્કે રૂબરૂ,
અકલકે મદરેસે ઉઠ ઇશ્કકે મએકદેસે આ,
જામે ફનાએ બે ખુદી અબતો પીઆજો હોસોહો
હસ્તીકી જો સરમે આ રાતકી રાત બસ રહા,
સુબહ અદમ હુવા નમુદ પાઉં ઉઠા જો હોસોહો.
પુછો ન મુજ મરીઝસે યારો સલાહે કાર તુમ,
અપને તો અબ રહે નહી હોશ બજા જો હોસોહો.
દુનીયાકે નેકો બદસે કામઅબતો નીઆઝકુછ નહી,
અપનેસે જો ગુઝર ગયા ફીર ઉસે ક્યા જો હોસોહો.

ગઝલ જામીન.

દીખલાદે જમાલ અપના તલબગાર હું તેરા,
મુસાકી તરેહ તાલીબે દીદાર હું તેરા.
કુછ હુરકી ખ્વાહીશ હએ ન જન્નતકી તલબહએ,
મુદતસે મેરી જાન ગીરફતાર હું તેરા.
દુનયાંમ ઝુલીખાંકી સીફત અએ મેરે યુસફ.
બાઝારે મોહબ્બતમેં ખરીદાર હું તેરા.
બેહોશ કીયા હએ મુજેહ જલ્વેને તુમ્હારે,
ઇતની તો ખબર હએ કે ખબરદાર હું તેરા.
બુલબુલકી તરેહ શોરો ફુગા કરતે હએં બદખ્વાહ,
મંએ ખાર નહી યાર મએં ગુલઝાર હું તેરા.
મંએ બાદએ પએમા ગમે વહેદતકા હું સાકી.
દે જામે મોહબ્બત મુજેહ ખ્વાએ ખ્વાર હું તેરા.
અએ સાહેબે ગએરત મેરી જલદીસે ખબર લે.
બદનામ હુવા મએં સરે બાઝાર હું તેરા.
કાંટાસા ખટકતા હું રકીબોંકે જીગરમે,
ગુલહું મએ તેરા બાગકા યા ખારહું તેરા.
ઝામીન તેરી ફુરકતસે લબે જાન હએ પ્યારે,
આ મીલ મેરે ઇસા કે મએ બીમાર હું તેરા.

ગઝલ

ખુદા જાને યે કીસ્મતસે હમારે ક્યા લીખા હોગા,
જો ઝાહેર હયે સો દેખેંગે મગર બાતીનમે ક્યા હોગા

જો હુએ મહબુબ અલ્લાહકા હમારા વો વલીઆહયે
નવાસા જીસ પયગમ્બરકા શહીદે કરબલા હોગા.
ન હોવેગી કભી આરમા કયામત હોવેગી કાયમ,
જના ફીલ્લાહ હકે ગુલશનમે યેક ગુન્ચા ખીલાહોગા
ઉસે કયા ખઓફ હુએ યારો અઝાબે રોઝે મહશરકા
કે સાબીત જીસકે સીનેપર દરદે સુરન ફાના હોગા

ગઝલ હકીમ.

હમને અખલાક કો સો રંગ બદલતે દેખા
પર મંએ કીસમતકે નવીસ્તેકો ન ટલતે દેખા
મરઝે ઇશકમે આજીઝ હુએ બુદાઇ સારી.
સદ ફલાતુંકો યહાં હાથહી મસલતે દેખા,
બઝમે દુનીયાંમે આંઅબ હુએ ન જીનુંકા હો અસર
યાં ફરીશતો કે તંઇ પાંઉ ફીસલતે દેખા
પેશ તુજ પરતવે દીદારકે ઇનસા કયા હુએ,
હમને કોહ તુર કો ઇસ જા ન સંભલતે દેખા,
સબ તડપતે હુએ જુદાઇસે સનનકે બીસમીલ,
લખતે દીલ હમને ફકીહકોભી નીગલતે દેખા.

ગઝલ કૈસ.

જાકે ગુલઝારસે સય્યાદ ફીરાયા ઉલટા,
કયા નસીબા હુયે તેરા બુલબુલે શયેદા ઉલટા.
તને ઉરીઆનીસે બહેતર કહી દુનીઆમે લીબાસ,
યેં વો જામા હુયેકે જીસકા નહીં સીધા ઉલટા.
ગાલીયાં આપહી દો આપહી હો જાઓ ખફા,
જાકે ગઅરોસે કરો ફીર મેરા શીકવા ઉલટા.
નામ ઉસ્તે જો સુના ઇસ્કકી બીમારીકા,
મરે દરપરસે ફીરા આકે મસીહા ઉલટા.
યાદ આયા જો મુઝેઉ કુચે સનમ હશરકે દીન,
દરે ફીરદોસ તલક જાકે ફીરઆયા ઉલટા,
નાલા કરનેસે મેરે યાર ખફા હોતા હુએ.
રહમકી જા ઉસે આ જાતા હુયે ગુસ્સા ઉલટા,
કયેસકે તસ્હુમે હો જાતે હઝારોં લયયેલ,
પરદા મહમીલકા જો રખ્તી કભી લયેલ ઉલટા.

ગઝલ રઝા

તુને કુચ કદર મેરી આહ ન જાની અફસોસ
કદરદાનીસે કોઈ બાત ન માની અફસોસ
હાસરતાં દરદ કી અપની મંયે કહુ કીસકે આગે,
કોઇ સુનતાહી નહીં મેરી કહાની અફસોસ
ચશમે તર ગ્રીઆકે બદન ખુશકીએ લબ ઝરદીએરંગ
યે મીલી દેરદો મોહબ્બતકી નીશાની અફસોસ.
દીલ અગર કહેનેસે હોતા તો યે દુખ કીયું હોતા
હુએ બગલમેંભી મેરે દુશમને જાની અફસોસ,
રહમ આતા હુએ રઝા દેખ તેરા હાલ મુજે,
મુફત બરબાદ ગઈ તેરી જવાની અફસોસ.

ગઝલે મંગલશાહ.

મેરા દરદો ગમ તુજપે ઇઝહાર હોગા,
ઉમર મંઝીલે ઇશક બીસયાર હોગા.
ઇધરતો જીગર હુએ મેરા પારા પારા,
ઉધર મરહમે વસ્લ તઇયાર હોગા.
વો પુલ હુએ જો છોટા રસ્તા હે બારીક,
યે બદા ગુનાહગાર કીયું પાર હોગા.
મલંગસાહ સાંઇ તુ રોશન ઇશમ હુએ,
ઉધર લાલો ગોહર કા બાઝાર હોગા.

ગઝલે આબીદ.

ગુરતગુર હોકર ખુને બેપીર આખી રહે ગઇ,
વસલકી આવી હુઇ તદબીર આખી રહે ગઇ.
એકદીન ઉસને રૂખે રોશનસે ઉલટા થા નકાબ,
જબસે મેહેરો માહકી તનવીર આવી રહે ગઈ,
ઇસકદર કાથીલને ફેરા જલદ ખંજર હલકપર,
આખી નીકલી મુંહમેં યાં તકબીર આખી રહે ગઇ,
હોચુકેથે કતલ સબ સામાં હમારે હલકકે,
મ્યાનસે ખીંચી મગર શમશીર આખી રહે ગઇ.
આપે રસતેસે વો આકર દીરમને કલ રાતકો,
આહકી આખી હુઇ તાસીર આખી રહે ગઇ

યાદ ફરમાયા ન આબીદકો મુકરર આપને,
આરઝુ યે હઝરતે શબ્બીર બાકી રહે ગઇ.

ગઝલ ઝામીન.

ઢુંઢા ઉસે જહાંસે વોહ અબતક મીલા નહીં,
આરઝો સમામેં યારકા મીલકા પતા નહીં.
જીલકરકે ખાકભી નહુવા ઓર ન કુછ ખુજહા,
જીસતરેહ મંયે જલા કોઇ અએસા જલા નહીં.
બુલબુલભી મરગએ ગમે બાગો બહારમેં,
શાયદ કે ઉચ ચમનમેં ગુલ ખીલા નહીં.
દીલમે પેદી હુએ હુએરી કે ગરજ્માયએ અભી,
પર ક્યા કરૂં કે આતી યહાંતક કઝા નહીં,
ગરદનપે આપકે તો મેરા ખુન હોચુકા,
એ જુર્મ કત્લ મુજકો કીયા તુમને ક્યા હોચુકા,
શાયદ અમારે ખુનકી મેંહદી લગાવોગે,
દસ્તે જફાપે આપકે રંગે હીના નહીં.
ઝામીન ઉમરકે ચલનેકી તદબીર કીજીએ,
બીન વસ્લે યાર જીનેકા અપને મઝા નહીં.

ગઝલ ઝામીન.

આશક કીસી પરીકે ન હમ દીલરૂબાકે હુએ,
હમકો કસમ ખુદાકી હયે તાલીબ ખુદાકે હુએ
તુરમે ખુસેજ્ને આપકી જલ્વે કબાકે હુએ,
રરકે કમર ઝુહુર યેહ નુરે ખુદાકે હુએ.
પર્દેમે આ કસે કીસી ફકીર ગદાકે હુએ,
બલ્ગસે કે કમેંદ યારકે ઝુલ્ફે દુતાકે હુએ,
શમશીર ખીંચકર ન મેરા ખુન કીજીએ,
હમ તો શહીદ આપકે રંગે હીનાકે હુએ,
આખીરગએ વોહ ખાકમેં હમકો મીલાકે હુએ
ઇતના તો બોરો ઝુલ્મ નકેર મુંજ ફકીરપર,
બંદે ખુદાકે હમભી તો બંદે ખુદાકે હુએ.
હમને બજા કહા જો કહા તુમને બાગજા,
બદનામ કરચુકે હમેં નવઅત બજાકે હુએ.
આહો ફુગાં હુએ નાલા વ ફરયાદ બુલબુલો,

યેહ ગુલ ખીલાએ બાગમેં બાદે સબાકે હુએ.
દુનયાંકી ગુદા બાશ તો ઝમીન હવાપે હુએ,
દેખા જો ગઓર કરકે યેહ પુતલે હવાકે હએ.

ગઝલ નાસેહા.

વોહ કોન હુએ જો દીલસે તેરા મુબતેલા નહી,
કીસકી ઝંબાપે યાર તેરા તઝકેરા નહી.
આવો ન આવો પાસ ન બયેઠો ન બયેઠીએ,
હોના ન મુજ પરીબપે દીલસે ખફા નહી,
આદમકુ ખુદા મત કહો આદમ ખુદા નહી,
લેકીન ખુદાકે નુરસે આદમ જુદા નહી.
હમ જાનતે હયે હુસ્નકા તુમકુ ગુરૂર હયે,
તુમ જાનતે હો મુજસા કોઇ દુસરા નહી.
કહેતા હયે કીસ ઘુમંડપે તુ હમકો દોઝખી,
ઝાહેદ તેરા ખુદા હયે ક્યા મેરા ખુદા નહી.
બીમારી મેરી દેખકે કહેને લગે તબીબ,
આઝારે ઇશ્કકો બી હોતા શફા નહી,
તન્હા અઝીઝ છોડ ગયે મુજકો કબ્રમે,
બાદે ફના કીસકા કોઇ આશના નહીં.
જોરે જફા લીખાથા હમારે નસીબમે,
તકદીરસે ગીલા હયે બુતોંસે ગીલા નહી.
કુચેમે ઉસકે જાનેકુ નાસેહ મના ન કર,
ક્યા જાને તુ કીસીસે તેરા દીલ લગા નહી.

ગઝલ મુનશી

બાહાર આઇ હયે બરદે બાદએ ગુલગુંસે પયેમાના,
રહે લાખો બરસ સાકી તેરા આબાદ મએખાના.
ઉસી રશ્કે પરીપર જાન દેતા હું મંએ દીવાના,
અદા ઉસકી હુએ બાંકી તીરછી ચીતવન ચાલ મસ્તાના
નીભે ક્યું કર હમાદા ઉસ પરી પએકરસે યારના,
વો બે પરવા મએ સૌદાઇ વો સંગ મએ દીવાના.
હમે આના મીલે ક્યું કર તેરી માહફીલમેં જાનાના,
મેરી સુરત ફકીરાની તેરા દરબાર શાહના.

મુઝર યારબ ગુલીરતાંમે હુવા હયે કીસ શરાબીકા,
કે શાખેં જુમતી હયે નાલયે બુલબુલ હયે મસ્તાના.
બતા અયે શમઅ મુઝમે હુસ્ન યે કયેસી રીલસોઝી
તુજહે પરવા ન હો ઓર જાન દે જલજલકે પરવાના.
ગીઝાલે દસ્ત બોલે દેખકર મજનુકી મૈયત કો,
યે વહશી મર ગયા બસ હો ચુકા આબાદ વીરાના,
ચલો બસ ચલકે લેટો રાત કમ હયે બન ચુકી ઝુલ્ફે
હટાદો આયના ઝાનોસે રખ દો હાતસે શાના.
હમારે ઓર તુમારે ઇશ્કકા શોહરા હયે શહેરોમેં,
કોઇ સુનતા નહી અબ લયેલી વો મજનુકા અફસાના
બતાઉં હાલ કયા તુમસે મઅે અપને દીનો ઇમાંકા,
ફકીરે મસ્ત હું મુનીસ મેરા મહઝબ હયે રીન્દાના.

ગઝલ ઝફર.

કયા કહું દીલ માઇલે ઝુલ્ફે દુતા કીયું કર હુવા
થા ભલા ચંગા ગીરીફતારે બલા દયું કર હુવા.
તૌબા કર તુ અય બ્રહેમન સીજદા લબ તુ કીસે
બુત જો પત્થર કા બના વો ભી ખુદા કયું કર હુવા
ખાકસારી કયા અગર ખોદે અગર દીલકા ગુબાર
ખાકસે દેખો મીયાંમ આયના સફા કયું કર હુવા
તાકે અબરૂ મેં સનમકે કયા ખુદાઇ રહે ગઇ,
ઉનકા કુઆબેમેં મીયા સીઝદા અદા કયું કર હુવા.
આગે થા મશહુરે આલમ બાદશાહ હું મે ઝફર,
ફીર તેરા રથકે કમર આશના કયું કર હુવા;

ગઝલ ફૈજ મહમદ.

કતલ મેરા તુમે મંજુર હુવા ખુબ હુવા.
રાત દીન કા યે કલક દુર હુવા ખુબ હુવા
તીર મજગાં કે સહેનાઝ કે ખાએ નશતર
દીલ મેરા ખાનએ જમબુર હુવા ખુબ હુવા.
સરકો કદમપે રખે હાથ બી જોડે લેકીન
મીન્નતે કરકે જો મશગુલ હુવા ખુબહુવા
દારપેં યારકો ખેંચેતો બલાસે લેકીન

મીથલે મનસુરમેં મશહુર હુવા ખુબ હુવા.
કલતો એક દાગ કલેજેપે નજર આતા થા,
આજ ઉસ દાગકા નાસુર હુવા ખુબ હુવા.
દરદ ગમ કીઝસે કહું ફેજ મોહમદ અપના,
જો કુછ અલ્લાહકો મનજુરહુવા ખુબ હુવા.

કાફી.

જીનુ ઇશ્ક મે સર ન દીયા દો જુગ જીઆ તો કયા હુવા—જીનુ.
જોગી જુગત જાને નહી કપડા રંગા તો કીયા હુવા,
અપના ઘટ રંગા નહી પ્રગટ રંગા તો કયા હુવા,
દરીયા કીનારે માલમ ખડા માલમ જાને દરીયા મેરા.
ડુબકી દીયા મોતી ના મીલા માલમ બના તો કય હુવા,
મક્કે મદીને શેહેરમે સીઝદા કીયા તો કયા હુવા—
દીલકા કુફર ટુટા નહી કલમા પડા તો કયા હુવા—જીનુ.
ચકવા પુકારે રૂઇ રૂઇ આશક પુકારે મઓલા તુહી તુહી,
આદમકુ દમ પુછા નહી રો રો મુવા તો કયા હુવા—જીનુ.
કહે છાવલી સુનરે પીયા પીયા પીઉ પીઉ કરતે મેરા જીવ ગયા,
જીનુ પ્રેમરસ ચાખા નહી રસીઆ બના તો કયા હુવા—જીનુ.

ગઝલ.

જુઇંસે બચકે ચલતા હું પર આફત આહી જાતી હએ,
યેહ કાફીર વોહ કીયામત હે તબીયત આહી જાતી હએ.
યે સબ કહેનકી બાંતે હએ હમ ઉનકો છોડ બેઠે હએ,
જબ આંખેચાર હોતી હએ મુરવ્વત આહી જાતી હએ.
બનાવટસે નહી નાઝુક મીજાઝ કુછ હસીનોપર,
ખુદા જબ હુસ્ન દેતા હએ નીઝાકત આહી જાતી હએ.
ન ઉલજો તઆના દુશમનસે એસા હોઇ જાતી હએ,
જહાં ઇખલાસ હોતા હયે શીકાયત આહી જાતી હએ,
ઝહીર ખસતાં જાં શબ સોરહા કુછ કહાકે સુનતે હએ,
તઆ જુબ કીયા હયે ઇનસાકો હુમીયત આહી જાતી હએ.

સમાપ્ત.

દાસ્તાને

તિલિસ્મે હોશરૂબા.

ઇસ કિતાબકી કિતનીહી તઅરિફકી જાએ કુબુલ હય, ક્યું કે તમામ જમાના જાનતા હય કે યેહ તમામ હિન્દમેં મકબુલ હય. ઇસ કિતાબમે અમીર હમઝા સાહબને અફરાસિયાબ જાદુગર કે તિલિસ્માતો કો ઉસ્સે લડકર ફના કિયાથા ઉસકા મઝકુર હય. ઉમર ઐયારકી અયારીયે પઢકર હંસતે હંસતે લૌટ ન જાય તો હમારા જીમ્મા મુસલમાનોકી બહાદુરીએ, ઇસલામકી જોશ, મયદાને જંગકે સીન, ગરઝ કિતાબ ક્યા હય, એક નકશા ખીંચકર શાઅેરને આપકે સામને રખ દીયા હય. આશિકોંકી તો જાનહય. નઝમો નસર દોનોમે કમાલ કીયા હુવા હય. એકબાર દેખને પરહી મુનહસિર હય ઝયાદા તસરિફ કરના ગોયા સોનેપર મુલમ્મા ચઢાનેકે બરાબર હય ઝબાન, ઉર્દુ સહેલી હરકિસીકો સમઝ પડ સકતી હય. કાગઝ ગ્લેઝ સુનેહરી પુસ્તક રોયલ આઠ પેજી કે ૬૦૦ સફેદી કીતાબકે સિર્ફ રૂ. ૩–૦–૦ પોસ્ટ ૦–૪–૦. આજહી મંગવાકે મુલાહીઝ કીજીયે.

અલફલયેલા (એક હઝાર ઓર એક રાતકા બે હુબા બઝાના) શાયકીન મશહુર અલફલયેલા કે નામસે શાયદહી કોઇ બે ખબર હોગા એહ વોહ કીતાબ હય જીસકી શાની આજ જમાને ભરમે મીલનાં મુશકીલ હય રંજીદા દિલકો આરામ દેનેવાલા યહી એક નુકસા વય દીલકો ખીચનેવાલા સહરનુમા કીસ્સોકા મૌજે મારતાં સંમદર હૈ. સુનેરીજીલ્દ ઓર ઉમદા કાગઝવાલી હય. કિં. રૂ. ૩–૦–૦ ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

મીલનેકા પત્તા,

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુટે. બુકસેલર.

ત્રણ દરવાજા–અમદાવાદ.